

Nro. 22,

A' FELS. - CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből, Kedden. Martzius 17-ik napján
1807-ik esztendőben.

Hadi Tudósítások.

A' Pétersburgi Udvari Ujságban is jött már ki az Eylai rend felett véres ütközetről egy előre való tudósítás, a' mellyel Oberster Stawitzky érkezett-meg oda a' fő vezértől Bennigsentől, a' ki azt az ütközet napján Febr. 8-kán indította útnak. A' tudósítás ekképpen következik szórolszora: — „

„Olyan szerentsés vagyok, hogy tudtára adhatom Császári Felségednek, hogy az az armada, a' mellyet Cs. F. ged vezérlésem alá bízni méltoztatott, ismét szerentsés vala. Az éppen most tetetett ütközet, véres és igen kegyetlen vala; kez-

detét vette Febr. 7-kén délutánni 3 órakor, és végződött 8-ikban estvéli 6-kor. Az ellenség totaliter (tökéletesen) megveretett; 1000 foglyok és 12 zászlók, a' mellyeket itten a' F.ged lábai eleibe teszek, jutottak a' győzedelmeseknek kezekre. Bonaparte a' maga seregének virágával támadott meg ma éngemet, középbén és a' két szárnyaimon: hanem mindenütt vissza nyomatott és megveretett. Az ő Testörzói néhány versben rá támadtak armadiánknak közepe pontjára, de legkissebbé sem bóldogúlhattak; igen keves tüzelés után, gyalogjainknak bajonétjaik és lovasainknak bévágásaik által, minden pontokon vissza nyomatattak. Gyalogjai között különböző tsapatok, és vállogatott Vasasai között egész Regimentek semmivé tettek. El nem fogom mulatni mihelyest lehet, ennek a' Pruszsus Eylau mellett történt igen nevezetes ütközetnek környülállásos leírását a' F.ged lábai eleibe tenni. Ugy itélek, hogy a' mi elestekből és sebezésekből álló vesztesünk, a' 6000 - ret fellyül haladhatja: de nem nagyot mondok, ha azt erőssítem, hogy az ellenség' vesztesésinek a' 12 ezeret jóval fellyül kell haladni."

Folytatása a' Frantzia, hivatal szerént való Hadi Tudósításoknak: — „

„59-ik Tudósítás. — „Pruszsus Eylauból Februarius 14-kén. — „Az ellenséges armadia a' Pregel vize megett telepedik-le; a' mi szélső vigyázóink a' Königsberg felé menő útan állanak: hanem Napoleon Császár jónak lenni találta, teli szállásokra küldeni seregeit, azért, hogy ha kívántatni fog, a' Vistulának fedezésére minden szempillantásban jelen lehessenek seregei. Azon ágyuk-

nak szama, a' mellyeket a' Bergfriedi híd mellett történt tsatától fogva elvettünk, kevés híján 60-ratelik. Azok a' 80 ágyuk, a' mellyeket az Eylaui ütközetben elvesztett az ellenség, Thorn felé szállítatnak. Az ellenség reánk ütött vala ezen városban, de hathatosan visszsa veretett. Nagy Heg Berg még mind Wittembergben, éppen a' Pregel mellett van hadi szálláson. Gen. Hautpoult megsebesedése után kimúlt a' világból. Mindenek bánnnyák halálát. Kevés katona halt-meg nállánál ditsősségesebben. Az ő vezérlése alatt volt Vasas Osztály minden verekedésekben ditsősséggel fedte bé magát. A' Császár megparantsolta, hogy Párisba vigyék a' holtat. A' Gen. Bonardi St. Sulpice tselekedete, a' ki a' keze' fején (öklin) sebet kapván, a' helyett, hogy azzal a' tábori betegházba ment volna, a' lovasságot rendbe szedte 's még egyszer a' tűzbe vitte, annyira megtettzett a' Császárnak, hogy őtet Osztályos Generálissá nevezte. Marschal Lefebre Febr. 12-kén a' Visztula felé folytatván seregével útját, Marienwerdernél 7 Pruszisus Svadronokat talált elől, a' kiket azonnal üzőbe vévén, 300 embert 1 Majorral és 230 lovakkal egyetemben elfogott; a' többek visszsa futottak Dantzka felé.

„61-ik Tudósítás. Landsbergből Febr. 16-kán. „Az Eylaunál történt ütközet felől, mind rájuk nézve győzedelmesről, úgy beszéllettek az ellenséges tisztek. Ez a' vélekedés uralkodott Königsbergben Febr. 9-ikén egész napon: hanem, midőn az egész Orosz Generálstáb az armadiával egygyütt oda menni szemléltettek, azonnal mindenek fellármázódtak. Nem soká az után néhány ágyúlövések-

hallattatván, azonnal egy halmon állani szemléltetett a' Frantzia armadia, a' honnan keze' ügyibe lehetett volna az Orosz armadiára való ütés. Az Orosz vezér olyan nyilatkozatást tévén, hogy Königsberget védelmezni szándékozna, ennek hallásán a' lakosok még jobban megijedvén, így szollottak: — „Mi is a' Lübeckieknek állapotjokra fogunk jutni.“ — Valosággal nagy szerentse is, hogy a' Frantzia vezér' plánumban nintsen az, hogy az Orosz armadiát ezen fekvéséből ki akarja verni. Mind Generalisokat mind pedig egyéb tiszteket igen sokat vesztettek az Orosz seregek ezen ütközetben. Több mint 5000 sebesek akadtak csak az ütközet mezején és a' sebeseket vívő szekereken kezünkbe, a' kik közül már sokan megholtak; a' gyengébb sebűek hadifoglyainknak számokat nevelik: a' többek valami 1500-an az Orosz armadiának, vissza adattak. A' megsebesedett Oroszok számát, az itt említett 5000-ret ide nem értvén, 15000-re teszik. Seregeink téli szállásokra küldettek. Az Elbingi, Liebstadti, és Osterodei Kerületeknek leg szebb vidékeiket, az armadiabal szárnya számára választotta ki a' Császár. — „Marschal Mortier bényomulván Svéd Pomeraniába, békerítve tartja Stralsundot. Kár, hogy Kniper nevű külső várost az ellenséges Komendáns minden igaz ok nélkül felégettette; irtózás réá nézni. Több mint 2000 lakosok fosztattak-meg lakhellyeiktől.“

Pruszsus Eylauból, Februarius' 18 - kán. — „A' Napoleon Császár Proklamátziója a' katonához: — „Katonák! Alig kezdettünk vala téli szállásainkon nyúgodni, a' midőn az ellenség a'

mi 1-ső számú táborunkra ütvén, magát a' Visztula alsó részén megmútatta. Mi azonnal réámentünk, és őtet, az ő oldalaiba vert kardjainkal 80 mértföldnyi távolságra kergettük. Kemény várainak bástyái alá való futása által mentette meg magát; a' Pregel vizén által takarodott. A' Bergfriedi, Deppeni, és Hofi tsatákban, 's az Eylai ütközetben, 65 ágyuit és 16 zászlóit vettük el, 40,000 elesett, megsebesedett és fogságra esett emberekkel tettük gyengébbé armadiáját. Azok az erősek, a' kik közzülünk a' ditsőség' mezén elhullottak, ditső halállal végezték életeket; ez a' vitéz katonák halála. Hátra hagyott familiáik örökös jussal számot tarthatnak, réájok való gondoskodásunkhoz és jó teteményeinkhez. Az ellenségnek egész plánumát semmivé tettük; mostanában ismét a' Visztula mellé fogunk vissza seregelní téli szállásainkra. Meg fogja banni, a' ki minket ezen nyugodalmunkban háborgatni mérészel, minthogy mi a' Visztulán-túl is, valamint a' Dunán-túl, a' fagyos télben éppen úgy mint az öfznek kezdetében, mindenkor Frantzia katonák, a' nagy armadia katonái fogunk maradni."

„62-ik Tudósítás. — „Liebstadtból Febr. 21-kén. A' nagy armadia jobb szárnya éppen olyan gyözedelmes vala Febr. 16-kán Ostrolenkánál, mint a' bal szárnya és közepe pontja. 8-kban Eylounál. Orosz Gen. Essen Febr. 15-kén Ostrolenkának kezdett vala nyomólni a' Narew két partjain, a' hol Generál Savary állott a' nagy armadia 5-dik táborával; 25 ezer emberrel közelgetett felénk. A' két ellenséges szélső vigyázok Febr. 15-kén talál-

koztak öfzfze Haneslawowa nevű falú mellett, a' Nova Gen. Gazan 16 ikban reggel Ofztályának egy részével azonnal útnak indúlt; 9 óratájban a' Novogrodi úthoz érkezvén, az itt álló ellenséges tsoportra tsapott, és azt tökéletesen megzavarta: hanem az ellenség éppen ekkór egy más tsoportal a' viz hal partjáról Ostrolenkára ütött, a' mely kised várost, a' Gazan Ofztályának más részével Generalis Campana, és az Oudinot Granadiros Ofztályának egy Brigadájával Gen. Ruffin védelmeztek. Ide küldötte Gen. Savary a' maga Stábja vezérét Ofztályos Gen. Reillét is. A' néhány tsapatokra osztatott Orosz sereg rárohanás által akarta elfoglalni a' várost. Az utzák' közepéig botsáttatott, a' hol kettözött lépésekkel rárohanak Batalionnyaink: három versben verettetett vízfza, minekutánna elestjeivel a' verekedés helyét befedezte. Oda hagyván a' nagy vesztes miatt a' várost, azután az a' mellett lévő homok halmok megett állapodott-meg. Az alatt a' Suchet Ofztálya is közölgetett az Oudinot Granadiros Ofztályának hátra lévő részével egyetemben Ostrolenka felé, a' hova az ő előljáró tsoportjok déltájban megérkezett. Gen. Savary ilyen hadi rendet formált kevés számú fegyvereseiből: Két sorbol álló bal szárnyának vezérléset Oudinot-ra, a' derekát Suchetre, a' jobb szárnyát Reillére bizta. A' megrettenni nem tudó Oudinot a' lovassággal az ellenséges seregnek Kozákokból álló hátuljáró tsoportjokra tsapván, azt darabokra vagdalta. A' tüzelés felettébb heves volt, az ellenség mindenütt hátat adott, és 3 órányira ker-

gettetett. Más nem is sokáig üzettetett, hanem csak a' lovasságára lehetett rá találni, minthogy egész éjjel hátrálásban foglalatoskodott. Generális Suwarow több más tisztekkel egygyütt elesett. Sebet nagy számmal kaptak; már 1200 sebesekeket özsze gyűjtöttük, és minden szempillantathban újabbakra találunk. Hét ágyuk és 2 záfzlók ezen gyözedelmünknek a' czimerei. A' mi vesztesünk 60 elostekből és 4 vagy 5 száz sebesekből áll. Hanem egy vesztésünk van, a' mellyen minnyájan igen buslakodunk. Generális Campa na elesett, a' ki egy igen nagy érdemű és nagy reménségű tiszt vala. Származását Olasz országban Maren-góban vette. Az ő elesése igen szivére hatott Napoleon Császárnak. Sebeseink között van a' gyalogok között Oberster Vuhannes, az ágyúzók között Oberster Nurrit. A' Császár ezen 5-ik tábor-nak is megparantsólta, hogy megállapodván, mennyen téli szállásokra. Az olvadás ismét leirhatatlan, és minden hadi munkát megakadályoztat. Ez az időjárás nyúgodalomra való.

(A' Gen. Essen táborától való Hadi Tudósítások még csak Febr. 3-káig terjednek a' Petersburgi Udvari Ujságban; ennek a' Febr. 16-dikán Ostrolenkánál történt tsatának Orosz leírásával tehát még most nem szolgálhatunk).

N é m e t O r s z á g.

Berlinből Martz. 3-kán. — „A' nagy armadiánál semmi ujj nem történt. A' seregek téli szállásaikou nyugosznak. A' Fr. Császári fő hadiszállás Liebstadtból Osterodébe tétetett által. —

„Két Pruszszus alhadnagyok Saher és Wilhelmi, a' kik Prentzlow mellett a' Princz Hohenlohe serege' kapitulálásának alkalmatosságával fogságra esvén, betsületjekre szabadon bocsátattak vala, nagy szerentsétlenségekre valami pártos csoportal egyetemben, a' melly a' Neumark nevű tartományban prédált és a' hol lehetet a' Frantzia útasokat is megtámadta, Christianstadtban fegyveres kézzel tállatván és megfogattatván, hadi ítélet mondatott reájok, 's még azon napon meglövéttetek. Az ő megvizsgáltatások és halálra lett ítéltetések Kustrinben ment véghez. — „A' minap irtuk volt, hogy Hirschfeld nevű penzióon lévő Pruszszus Generális a' Pr. Kir. Gyalog Testörző sereg' hajdoni Kapitánya, nem tudhatni mi okon szoross fogságba záratott volna. Most mar ez az ok is kihirdettetett. Az ő hadnagyságot viselt fia t. i. hasonlóképpen hadi fogságra esvén 's betsületére szabadsággal haza bocsátatván, kitudódott felölle, hogy ismét a' Pruszszus armadiánál a' Schill Regimentjében válalt szolgálatot, a' nélkül hogy annak módja szerént vissza tseréltetett volna. Ezért fogatta-el az attyát a' Fr. Komendans, és vitette Magdeburgba fogságra. —

A' Helsen-Kasseli Frantzia Kormányozó Gen. Legrange, ilyen hirdetést tétetett ott Febr. 21-kén közönségessé: — „

„Hassiai Lakosok és Katonák! Nagy részint minnyájan támadásba avattatok magatokat: nyughatatlanságot gyúlasztottatok: több az, hogy a' Napoleon ő Csász. Felsége fegyverét tsufsággal illetni mérészeltétek. Hersfeldben egy Fr. katona

gyilkos módon megölettetett. Lakosok és Katonák! ő Cs. F. ge igen felindúlt ezen tselekedetetekért. Mitsoda eszközökkel birtatok, vagy mi némű vakmerőséggel vetemedtetek, arra, hogy az ő Felsége minden felé gyözedelmeskedő fegyvereit szántszándékkal megmotskoljátok. Ő Felsége megparantsólta, hogy Hersfeld várossa égettessék-fel. Eschwege várossa is ezen sorsra jutott volna, ha az ott találtató bünösöknek kézhez való szolgáltatásokon minden igyekezettel rajta nem lett volna, a' kik már halállal való büntetés által lakoltak azért a' bünért, hogy önnön kőfalaik között támadást gerjedni megengedték. Bolondok! látjátok, mi a' gyümöltse a' ti vakmerő bátorságotoknak? t. i. veszedelem, igazságos és elkerülhetetlen halállal való büntettetés, és sokaknak Frantzia országba való vitettetése, a' kik a' békességnek helyreállása előtt haza nem fognak onnét bortsáttatni. Itéljétek-meg mind ezekből, mi némű büntetést várhattok meg ti mogatokra, ha ezen példának szemlélése után is találtanának közötetek némelyek, a' kik hasonló bünös tselekedetekre vetemednének?

„Ne tartsatok több számot Fejedelmetekhez: ő, és az ő Háza megszüntek uralkodni. Ezt az igazságot én néktek már mázszor is tudtotokra adtam, és ma még egyfzer bizonyossá teszek felölle. Lakosok! a' kik ezen támadások között tsendességben maradtatok, ti érezhetitek leg jobban, mi némű veszedelmeknek vala a' ti hazátok kitétetteve. Örözzétek-meg tehát annak tsendefségét az által, hogy minden e' végre kiadatott rende-

lések pontossan töltessenek-bé. A' ti tartományo-
toktól a' fegyverek elszedettek: a' melyre nézve
minden ember, a' ki ezen rendelést megvetvén,
valamely fegyvert eltitkol, vagy eldug, tüstént fog-
ságra vitetik és agyon lövetik. Az özfzesereglé-
seknek indittói, valamint szintén azok, a' kik a'
támadásra a' harangokat megvonnyák, egy szóval
mind azok, a' kik a' mostani Kormányzék tör-
vényes hatalmát megesmérni, vagy valamely ez
által bétetett tisztviselő parantsolatjának ellene
állani akarnának, hasonló halállal fognak meg-
büntettetni."

Gen. Pfuhl, a' Prufzuszus Király egygyik neve-
zetes Indzsínér tisztje, de a' kiról azt tartja a' kö-
zönséges hír, hogy ő is azok közzé tartozna, a'
kiknek javaslatok a' Jénai ütközet előtt sem-
mi figyelmetességre méltónak lenni nem itélte-
tett, Királya engedelméből Orosz szolgálatot vá-
lalt. —

Itt következik egy levél, a' melyben ugyan,
sem több sem kevesebb nintsen, mint a' miket
már az eddig való tudósításokban olvastunk az
Eylaui ütközetről: hanem még is megérdemli az
olvasást leg alább azért, hogy elevenebbetske ki-
fejezései által valamennyire képzelhetőbbé teszi
ezt az irtóztató verekedést. Ez is a' Párisi Ujsá-
gokban jött-ki. Egy ifiú, a' ki az Orosz armadi-
ánál katonáskodik, küldötte a' levelet az attyá-
hoz Lübeckbe, egy ott lakó kereskedőhöz — „

„Tilsitből, a' Memel bal partjáról Febr.
11-kén. Meglehet, hogy midőn uram atyám ezen
levelet veszi, már hallotta hírét annak a' rette-

netes ütközetnek, a' melly harmad nappal ennek-
előtte Eylounál történt. Tartván, hogy réám néz-
ve nyughatatlankodik uram atyám, azért akar-
tam levelem által sietve megnyugtani sortom
felől. Egy hajam' szálát sem érte leg kissebb
béntódás is, noha egy egész nap olyan tűzbe vol-
tam, a' hol zápor modjára omlott réánk szünet
nélkül az agyú, puska, és kártáts golyobis. Én
nem tudom telyességgel, hogy lehet életben kijő-
egy ilyen veszedelmes helyről. Hanem elég né-
kem, hogy rajtam Istené a' ditsósség, tsak egy
kartzolás sem esett; és én ezen tekintetben,
akár melyik jó tisztünknél szerentséesebb vagyok,
a' kik minnyájan szenvedtek Regementünknél; a'
kik el nem estek, leg alább megsebesedtek. Ez
az ütközet sokkal hevesebb volt az Austerlitzinél.
A' mi seregeink tsudához hasonló dolgokat kö-
vöttek-el. Ha szintén sok embert vesztettünk is:
tsakugyan megvallják azt közönségesen minde-
nek, hogy nagy tsuda, hogy sokkal többet el nem
vesztettünk, a' mellyet nem egyébnek, hanem a'
seregeinkben uralkodó jó fenytéknek és jó rend-
nek tulajdonithatunk, a' mely a' leg irtoztatóbb
vérontás között sem zavartatott-meg. Az az ólta
eltelt három napoktól fogva az a' kérdés forog
fenn nállunk, hogy melyik rész gyözedelmeske-
dett? én részemről meg nem mondhatnám, hogy
melyikünk múlta felyül a' másikat, bátorsága és
eltökélletsége által, 's melyik tett a' másiknak
több kárt. Mind két rész elvesztette sok derék
vitégeit. Hanem minthogy a' tsatázó mezőn meg
nem maradhattunk, remélljük, hogy még sok vi-

tézeink elő fognak kerülni, a' kik felől még nem tudhatjuk, hova lettek. Ez a' nevezetes nap minden vesztésünk mellett is nagy dicsőségére szolgál fegyvereinknek; minden tsoportjaink, minden tisztjeink és katonáink egygyen-egygyen megkülömböztették magokat. Abból, hogy a' tsata után hátra felé mentek seregeink, megverettetésünk telyességgel nem következik. Előmozdulásunk által nem kerestünk valamely ujj tanyát táborunknak, hanem tsak meg akartunk velle verekedni, abban a' szempillantatban, midőn azt gondoltuk, hogy nem mérekezhethet-meg véllünk. Ha mi megverettettünk volna, az Eylaui ütközetet bizonyosan ismét más hasonló véres tsatának kellett volna nyomban követni, etc. —

„A' ki (ezt olvassuk egy Eylau, Febr. 10-kén költ levélben) képzelni akarja ezen tsata' mezején fekvő elesteknek sokaságát, annak azt látni kellett. Egy, hofszában két orányira terjedő mezőt fedeztek - bé a' hóltak és sebesek. A' Császár 9-ikben maga is kiment néhány Marschaljaival ennek megszemlélésére, a' hol ennek alkalmatosságával, mustráját is tartotta seregeinek, a' mellyek ezen vérrel festett nagy térségen éjszakáztak, etc. Az Orosz armadia az alatt, a' Pregel megé való vízfzamenetelben foglalatoskodott.

A' Hafsus határokról Febr. 25-kén: — „Az a' H e r s f e l d nevű 500 házából és 8000 lakosokból álló Hafsiai szerentsétlen kis város, a' melyről a' Kasseli Kormányozónak hirdetésében emlékezet tétetődött, a' hirdetés szerént a' négy szegeletein Febr. 23-ikán valósággal meggyujtatott:

hanem az arra kirendeltetett Frantzia sereg, a' népnek az oltást tsakugyan nem akadályoztatván, szerentsére néhány házaknál, egy templomnál, és a' katonagyakorló háznál egyéb, el nem égett.

E l e g y e s D o l g o k.

Párisból Febr. 29-kén. Megparantsólta Napoleon Császár, hogy a' 'Sidó nagy gyűlés siesen munkájának elvégzésével. — Ezen h. 21-kén ebédjére hívatta a' Gyűlés Elölülőjét a' Birodalom Vice Kanczellariussa, a' hol ugyan akkor a' Párisi Érsekkel egyetemben a' Protestansok Consistoriumának Elölülője is jelen volt. Sensheim a' neve a' 'Sido Gyűlés elölülőjének, a' ki ugyan semmit nem evett, hanem utoljára ő is ivott a' Császár és Csász. Familia egészségekért.

A' Török határokról Febr. 20-kán. A' Szerviai nemzet előtt nem lehetnek igen nagy betségben a' 'Sidók. Mihelyest Belgrád várát elfoglalták, azonnal kikergették mind onnan mind a' tartományból a' 'Sidó népet, a' melly 190 személyekből állott, a' kik Bosniában szándékoznak megtelepedni; most előre a' Magyar földre szállítottak által.

Az Anglus Követ Arbuthnoti ur' Konstantzínápolyból való elmenetelének ilyen környülállásait írják ugyan ezen levelek: — „Jan. 24-dikén egy Maltából jövő hadi hajó jelent-meg a' Dardanelláknál, a' melly bizonyos útasításokat akart vinni Arhuthnot Urhoz: hanem a' hástyák' Komendánsa azonnal megizente a' hajó Kapitányá-

nak, hogy állapotodjék-meg, minthogy ő a' Kanális-
ba bé nem éresztheti a' jelenvaló környülállások
között addig, míg Konstantzinápolyban kérdést
nem tétet. Az Anglus Kapitány erre nem hajt-
ván, folytatta az evezést béfelé: hanem nem so-
ká ölfzfe törték a' hástyákról jövő golyobisok
minden arbotzfáját. A' Követ Arbuthnoth úr ek-
kór kérdést tett a' Török Ministeriumnál, az eránt,
hogy az Orosz Szövetséghez akar-é a' Porta ál-
lani, vagy pedig azt várja inkább, hogy az Anglus
és Orosz ágyuk, a' fő városra tüzet adjanak? Né-
hány napig semmi választ nem kapott, hanem az
alatt egy Kurir érkezvén a' Lengyel országi tsa-
tázó mezőről oda, 's a' hirt a' Portával közöl-
vén, az Anglus Követ azonnal hideg választ ka-
pott kérdésére, a' Frantzia Követ Sebastiani úr
pedig a' Hold Rend' nagyobb, 's a' Titoknokjai a'
másod rangú czimerét ajándékba kapták. Ilyen
környülállások között magát Aráuthnoth ur to-
vábbi kedvetlenségeknék kitenni nem akarván,
minden hozzá tartozókkal késedelmezés nélkül
hajóra ült és elevezett.

Az öreg Ypsilantinak Jan. 27-kén vették fejét
Konstantzinápolyban.

Pasman-Oglu helyébe a' Cairoi volt Kormá-
nyozót Hourschid Baschát nevezte - ki a' Porta.

Londonból, Febr. 21-kén. A' tengeri dolgok-
ra ügyelő Kanczellaria Elölülője azzal az örven-
detes tudósítással küldött ma jó reggel egy köve-
tet a' Lord Mayorhoz, hogy 3 Fregátjaink Jan.
1-sön napján a' Curacao (Küraszao) szigetét vé-
delmező 2 Hollandus Fregatokat megtámadván,

ezeket elfogták és a' szigetet rárohanás által szerentsésen elfoglalták. A' miéink között csak 3 ember esett-el és 14 kapott sebet.

Admirális Sir Home Pophám, a' ki Buenos-Ayrest a' még maig is fogságban lévő Gen. Beresfordal, elfoglalta vala, terhes környülállások között van. Angliába haza hivattatván, fogságra tétetett, és a' Gladiator nevű hajón hadi Itélőszék eleibe állittatott, a' mely egy Admiralisból, 4 Vice-Admiralisból, 4 Contre-Admiralisból, 's 4 Kapitányokból áll. Féltik, hogy nagy baja lesz, hogy egy ilyen expeditzióhoz csak a' maga fejtől mert fogni.

Azokat a' Prusszus Generálisokat és hadi tiszteket, a' kik a' Jénai ütközetben, és azután is kötelességeinek eleget nem tettek, a' jelenvaló háborúnak végződése után szoros számadásra fogja a' Prussziai Király vonattatni. Nevezetesen azokat, a' kik a' Prussziai Birodalomnak nevezetesebb várát kevés ellentállás után a' Frantziának fel adták. Néhai II. Fridrik Király különös principiummal birt e' tárgy iránt. Egykor egy Generalissa, maga hibáját, a' mint lehetett, mentetvén előtte, így szóllott: Én leg nagyobb hibát ejtettem, hogy azon fontos posztot Kigyelmedre biztam.

M a g y a r O r s z á g.

R í m a f z o m b a t h Böjt elő havának 17-kén 1807. Másoktól várván, hogy ezt a' példa nélkül valóban, mindazonáltal követésre méltó nemes tselekedetet, mollyel meg különböztették magokat,

Tek. Gömör, és Kis-Honth Törvényessen egyesült Vármegyének nagy lelkű Rendjei, annak alkalmatosságával, midőn a' legközelebb elenyészett esztendőnek vége féle, a' Császári, és Királyi fegyveres seregek, megyénken keresztül Lengyel Ország felé utaztak, hirül tétessék, eltökélt szándék-ból tartoztattam a' pennámat. Tapasztalván mindazonáltal, hogy a' Magyar nemes szivnek, egy jeles tulajdonsága az is: hogy önnön dicsiretes jó tetteivel nem örömet kérkedik, és így egy ilyen nevezetes, 's másoknak ösztönére is igen beható nemes nagy lelkűség, a' felejdékenség fedőjével bétakarva marad; a' Háza, és a' Fejedelem eránt való szent kötelességemnek tartom, mind a' két Háza előtt fel-fedezni: hogy a' fellyebb tisztelt Rendek, szinte közönséges gyűléseket akkor Pellsützön tartván, a' midőn rendkívül való Postán érkezett kegyelmes parantsolatból megértették: hogy a' fegyveres neutralitásnak feltartására ki-rendeltt Hadi seregek, ezen megyén keresztül utazni fognak, nyomba azt határozták: hogy a' járásbeli Szolga Birák, egy egy legényre naponként gratis, fél font húst, és fél itze lisztet adattassanak; a' mint is Nemes Császár nevét viselő könnyű Németh, és Nádor Ispányi Magyar lovas, nemkülömben Bolió, Auersperg, Gyulay, és Czartorinsky gyalog Ezeredek, háladó szivvel elteltek, illy nemes jó teteménynek érzésén, 's tellyes örömmel folytatták a' külömben az időnek viszontagsága miatt felette terhös utazást, a' jó rendet pedig oly szorosán meg tartották, hogy a' leg utolsóbb emberünknek is panasza nem lehetett.